

הקיבוץ המאוחד

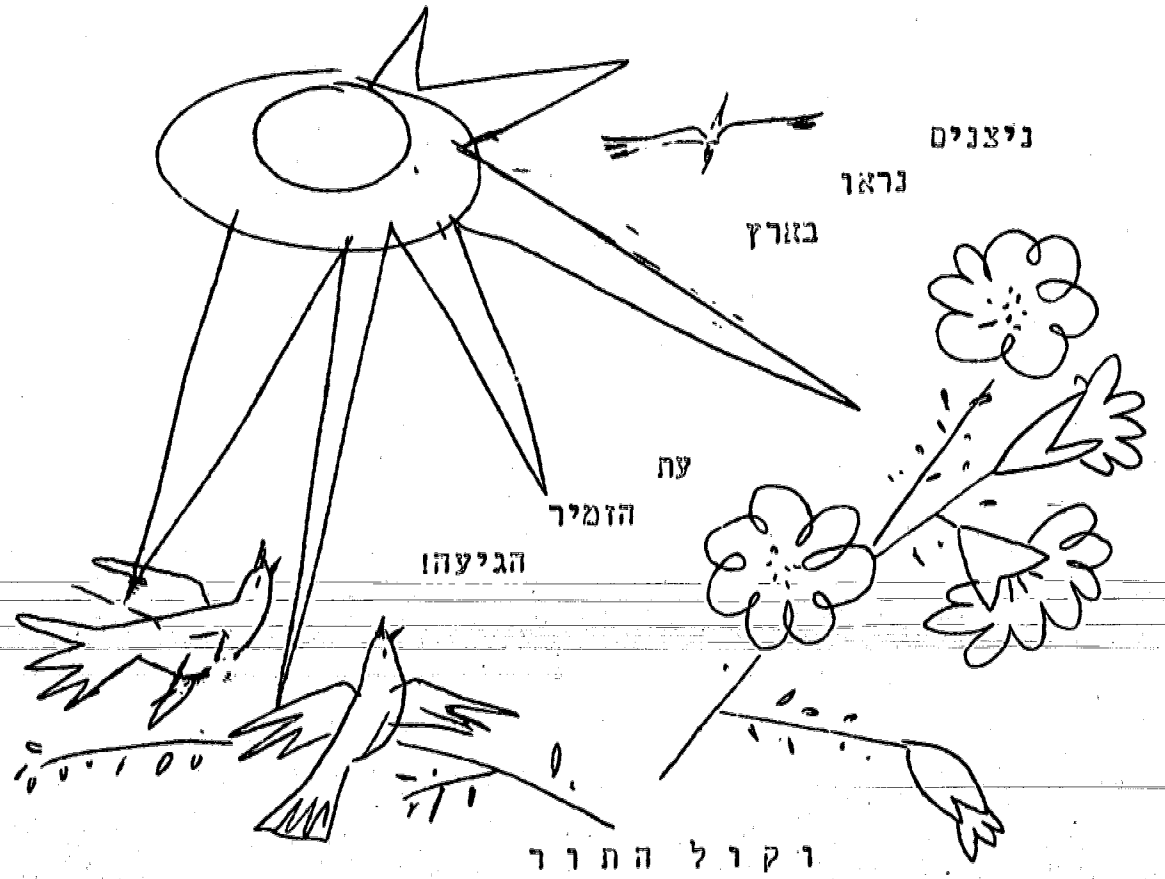
יומן המשק

גבעת חיים

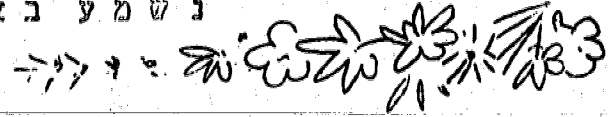
31.3.61

יומן מס. 650

יום ו' י"ד בניסן תשכ"א

נשמע בארצנו

חג שמח וו ו

בניסן נברא העולם

מנין שבניסן נברא העולם? שנאמר: "ותוצא הארץ דשא, עשב מזריע זרע

ועץ עושה פרי".

איזהו חודש, שהארץ מלאה דשאים ואילן מוציא פירות? - הוה אומר

זה ניסן.

* * * * *

* * * * * כי שיוצא בימי ניסן ורואה אילנות שמלבלבים,

אומר: ברוך שלא חסר בעולמו כלום וכרא בו

בריות טובות ואילנות טובים!

××××××××××××××××××××××××××××××

יומן

× ביוזם

בירור על

זור - מה

מועמד בא

ההצעות

× הוחלט

לארח במש

בשבוע

נוער. לא

משחלמים

ואוגנדה

כיר את צ

× שלמה

האמריקאי

ושיחות ע

בענינים

מוסדות

שעליו לה

נוח בלתי

סוץ החדש

מזכיר

קור, במס

מועד הבק

של שלמה

הלימודים

× נדרשנו

לקראת הבו

חנה ברדה

× ביחד

על טעיפין

הוחלט על

בחברות

המשק.

× בצורה

צוותים מל

ומחנכים

מדיט לחברו

ות הדעת

תעביר הוע

תיה לאספו

===

== בני י' וי"א חזרו מהצעה לאחר מסע של יומיים במסלול הגדנ"ע בהדרכתו של דוד פילו. בצעה השתתפו גם לילי קליין וחוה שלו.

== בני י"ב סיימו את הסמינר באפעל"ז לאחר שבוע של עיון נוסף בבית סיימו את לימודיהם והחלו להרתם לענפי המסק הטונים. בהצלחה!!

== חוג הנוער קיים שתי שיחות, הראשונה בנושא מועד קבלת המחזור לחברות ואו-פן הקבלה. השניה: היחס לבנים עוזבים ובהקשר עם זה, שאלת החתונות של עוזבים.

== כינוס ארצי של מדריכי שכבת הנועורים בחטיבה, החקיים במסקנו.

== 19 טון בננות נקטפו בשבוע אחד, מהם 9 ליצוא. מסקנו הוא עתה אחד מיצואני הבננות באיזור.

== נרכשו ע"י המסק שתי עגלות מתהפכות של 3 טון, מתוצרת מנרה והותקנו לפעולה.

== מתקן לחימום בגז, לאימון תרנגולי הודו, הפעל לראשונה בברוזה.

== בור החחמיץ מתמלא והולך, בשבועות אלה בקצב מזורז - מטעני ירק קצוץ וקליפות הדורים.

== במגמה לייעל ולהקל את תהליכי העבודה בענף, בשטח ההובלות והוצאת הזבל, נכנס לפעולה הטרקטור "פורטה דיזל" בברוזה - כטרקוב עליו דב קרטיק.

== מעבדת הצילום, שצוידה ע"י המסק ובריכוזו של שלמה שורצברג, נכנסה לפעולה. התמונות שכבר הופקו אינן נופלות בטיבן במאום, מתמונות שפוחחו בחוץ. תוך החודש הקרוב יעברו כל הצלמים שבמסק, לפיחות התמונות במעבדה החדשה.

== היכל-חדר האוכל החדש, הולך ולובש צורה, שובת עין, בסידור הפנים, צרוף הצבעים החיצוני, האור הרב והחקרה סופגת-הרעש.

== להגיגות דגניה לסיום חגיגות היובל, יסעו ושל וטניה גורן.

ה כ ס א ו ת מאת יוג'ין יונסקו

בקשר עם הצגת המחזה "הכסאות אצלנו, אנו מביאים כאן לקט דעות על הסופר הצרפתי יוג'ין יונסקו ועל מחזהו.

"יונסקו הוא חיל החלוצי של התיאטרון המודרני, הוא חרג מן השגרה ונקט במחזהו זה בשיטה הנוגדת את המקובל בתיאטרון.

המחזה מתרחש באי בודד, אי שם בעולם. הנפשות הפועלות במחזה הן זקנה וזקן, המבלים את הערב האחרון בחייהם. בערב זה הם מגשימים, מבחינה תיאטרלית לפחות, את חלומם משכבר הימים.

נוסף לזוג הזקנים משתתפות במחזה דמויות נוספות, אבל דמויות אלו אינן נראות - מאחר והן יצירי דמיונם של הזקנים.

לפני חמש שנים, כשמחזה זה הוצג בפריז, כתב המחזאי ז'אן אנואי: "איניני מכיר את האדון יונסקו ומאחר שמחזה שלי מוצג כיום בתיאטרון סמור, איניני מעוניין לשלוח צופים לדלת השניה; אך כל פריזאי, שאמנות הבמה יקרה לו, יתבייש יום אחד על שהחמיץ ראות את ההצגה "הכסאות".

"בימת השניים, עשתה דבר נועז ומוצלח בהציגה את המחזה "הכסאות". זהו מחזה מיוחד במינו וכשהשחקנים מבינים להפיח בו רוח חיים הוא עושה רושם, והם אמנם עשו את זה".

סיכ

סיכום ב

היבול בט

בשמוט

אלא שהרב

אשכול

הלימו

אם נע

בררה בא

בשמוט

השנה

דס. גם לק

האמונה,

חות, עוד

נה וגטטי

לפני

חיפושית

ה"פרח

ומיד החל

פשטה בחל

סיה. על

בשכבה שח

לקטוף בה

(אגב, ק

של העונה

גם את

אשתקד -

כלכלי, וע

בלימו

לא בא

ח" חונק

המלחמה

ריסוס-

התפשו

סיכום ביניים - לפני קטיף הולנסיה - אופייני לפרדס ותיק.

ג...ריסוס בסרתיון

	1960/61	1959/60
שמוטי	150.4	156.8
אשכוליות	68.6	69.2
לימון	25.5	30.2

סיכום ביניים - היבול בטונות

בשמוטי הירידה היתה מוחרת, בהתאם לגיל הפרדס, לו הגורם היה רק 26 שנותיו; אלא שהרבה פרי נשר בטלב האחרון של ההבשלה - כתוצאה ממזיקים - ולנושא זה נחזר. אשכוליות יציב, למרות שקוינו לעליה.

הלימון איחר להבשיל וישאר כנראה, יותר פרי לקיץ. אם נעין בטיב הפרי לפי הבררה - מחקבלת תמונה זו:

	1960/61	1959/60
שמוטי	16.7	18.8
אשכוליות	18.-	12.6
לימון	22 -	16 -

בררה באחוזים:

בשמוטי ירידה ובאשכוליות ולימון - עליה תלולה.

השנה נזרעו בוטנים ע"י הפרדס ורוטסו ב"פרתיון", על אף התנגדות עובדי הפרדס. גם לקיץ זה תוכננה זריעה בוטניה, בחלקה שע"י הפרדס ודבר זה מערער בי את האמונה, שענף זה עתיד להתקיים ברנטביליות (הפרדס) כפי שמוחר היה לקוות, לפחות, עוד 25 שנים נוספות. כ"י הפרדס ניזוק קשה, באופן כספי ובאופן רציני מבחינה וגטטיבית. וזה מה שקרה:

לפני הריסוס, היתה קיימת בפרדס "רפת" אדירה של "פרות משה רבנו", זאת היא היפושית הנזוונה מזחלי הכנימה הפלורידית והאקרית האדומה. ה"פרתיון", שריסוס בו את הבוטנים, השמיד את כל אוכלוסית החיפושית הנ"ל ומיד החלה התגברות המזיקים - במידה שלא ידענוה אף פעם. הכנימה הפלורידית התפשטה בחלקות הקרובות לבוטנים: האשכוליות והלימון ומהן עברה גם לשמוטי ול"רולנסיה". על הפרשות הכנימה היא גרלה פטריה שחורה ה"פייחת", המלכלכת את הפרי בשכבה שחורה ומונעת את הבשלתו הסדירה. לכן נאלצנו - לפי עצת מרכז ההדרכה - לקטוף בהתחרות עם התקדמות ה"פייחת", קטיף סלקטיבי ויקר. (אגב, קראנו למומחים ושלושת המדריכים קבעו, בלי צל של ספק, שביטוד הצרות של העונה - ה"פרתיון").

גם אחוז הבררה בשמוטי היה יכול השנה להיות אפסי, כי על האויב מספר 1 של אשתקד - החלודה - התגברנו; והנה באה האקרית האדומה, שעדיין לא היתה גורם כלכלי, ועשתה שמות בשמוטי: קלקלה את הקליפות וגרמה לנשירת הפרי והעלים. בלימון הנזק שלה מתבטא בנשירת עלים חזקה. אבל עיקר הנזק - הפגיעה בעצמות לא באחוז הבררה בלבד יש למדוד את הנזק, עיקר הנזק נגרם לעץ כולו - ה"פיוחת" חונקת את העלים ומחלישה את התחדשות הענף - וכתוצאה מזה מתיבשים הענפים. המלחמה במזיקים אלה קשה ויקרה: ריסוס שמן אחד בלבד, יעלה כ-3.000 ל"י. ריסוס-שמן זה, ניתן רק בסתו ועד אז השפעת המזיקים נמשכת. התפשטותם מתרסנת רק ע"י אויביהם הטבעיים "פרות משה רבנו"; ואם נזרע שוב (המשך בעמ. הבא)

(המש) בוטנים ע הבוטנים אפשר מרחק של ::::: בימים שנים רבו נה. שניה ספים במח מחקופת " או שיפורו אנו ע נחנוך את בינתי הוט לחדר השבוע שים, כל במרץ עם לאחר כדורסל ל שיספיק ב יבנו מעל ל-00 לקראת לצורך זה דור יסוד במועד הק מן, לאחר בעבודה. למרות טרם הגיע נשאו פרי חלה ה רישות המוצ יותר מכא במשק הלול, הב דות אלו.

בוטנים ע"י הפרדס - וכמובן ירססו אותם, אולי רק "קצח" בפרחיון" - יצא רווח
הבוטנים בהפסד רציני של הפרדס.

אפשר אולי, עוד לשנות את תכנית הזרעה - בה בשעה - שקשה להזיז פרדס,
מרחק של קילומטר.

זכריה ו.

=====
=====
=====
=====
=====

בבניה

בימים האחרונים נעלמו מנוף המשק שני מבנים, ששרתו את משקנו בנאמנות
שנים רבות והם: צריף האספקה הקטנה ובית-הנשק (מחמרה) ע"י בריכת השחיה היש-
נה. שניהם נאלצו לפנות את מקומותיהם לגינות הנוי הממשיכים לכבוש שטחים נו-
ספים במחננו. אבל תוך תנופת הבניה הענפה במשק כעת, כדאי לזכור את המבנים
מתקופת "בראשית" הנעקרים אחד אחרי השני ונסוגים, על מנת לאפשר בניה חדשה
או שיפור הנוף בישובנו.

אנו עומדים בלוח הזמנים המתוח שהצבנו לנו בבנין חדר האוכל ובחג הפסח
נחנך את האגף הראשון, את ה"סדר" נוכל לערוך רק בשנה הבאה בחדר האוכל המושלם.
בינתיים נעבור עם הריהוט הישן לאגף החדש ובזמן הקרוב יוחל בהכנת כל הרי-
הוט לחדר האוכל הגדול.

השבוע חתמנו על הזמנת הציוד למטבח וחדר האוכל - מנירוסטה - ותוך 2-3 חד-
שים, כל הציוד יהיה מוכן. מיד לאחר החג נחחיל לפרק את המבנה הישן ונמשיך
במרץ עם קבוצת עובדים מוגברת, בבנית השלב השני של הבנין.

=====

לאחר מספר בירורים במזכירות ובמועצה, הוחלט להכין - לקראת משחקי הגמר של
כדורסל לכינוס "הפועל" השביעי, שיחקיימו אצלנו ב-5 למאי - איצטריון למגרש,
שיספיק בעתיד לארועים ספורטיביים ולחגיגות רבות-משחתפים של המשק.
ייבנו חמש שורות ספסלי אבן, לפי דוגמת הספסל הקיים ובסה"כ יהיו
מעל ל-1300 מקומות ישיבה קבועים.

לקראת המפגש הספורטיבי הזה נצטרך להכין עוד 2700 מקומות ישיבה ארעיים,
לצורך זה תסודר סוללת עפר גדולה בהמשך המדרון המערבי. כל המגרש יגודר גי-
דור יסודי עם שערים, היות והעבודה מרובה, יהיה זה מאמץ לא קל להיות מוכנים
במועד הקבוע - אבל לפי לוח הזמנים שקבענו לעצמנו, יותן לבצע את העבודה בז-
מן, לאחר שנחתמו כבר החוזים עם מפעל הבניה. החמרים כבר במקום והשבוע יוחל
בעבודה.

=====

למרות שהפיגומים למרפסות בשיכון העולים, גמורים כבר זה מספר שבועות,
טרם הגיע הקבלן לכסות את הגגות. כל התלונות שלנו במפעל הבניה, עד כה לא
נשאו פרי - אבל לפי ההבטחות האחרונות, גם עבודה זו תסתיים בעוד מספר ימים.

=====

חלה הזזה מסויימת בהעברת חברים לדירות חדשות, אך הקצב אינו מספק את הד-
רישות המוצדקות של החברים. לפי התקציב המוקטן של המזכירות, אין אפשרות לבצע
יותר מכפי שאנו עושים עתה.

=====

במשק החקלאי יש עוד לסיים עבודות שונות שהתחלנו, במבנים הארעיים של
הלול, הברוזה והרפת. נקווה, שבזמן הקרוב ביותר, נוכל גם לגשת לביצוע עבו-
דות אלו.

יעקב ק.

=====

פניח
בת הנעור
השובים ו
סף לתקצי
חברת המב
כלפינו ה
דנו ב
חברת המב

אחרי
והנני מג

ריחם
ישנם מלח
הניקור
חי קבועה
הניקור
של אדם.
אידי
הידרוציא
אינני
אסתפק בהל
גזים מן

לאירו
בוט, ידיל
1571 את
במאה-

ניה - לא
מפולחנט
בחחילו
ע' ענברי
לרן קר
בטבק, כמק
ברוב
רים בעישו
של "מתקני

העישו
כת העצבים
והעורקים
את הרגישה
להפך להר

הרבה א
נעלם חיש
טין - בעז
אי יכולת
ואברי הנש
בתקופה
טרם מצאו

העישו
לים הגוף
מיים אחר
אחד: איזו

ע ל ה ע י ש ו ן

/אגרת לחבר צעיר/

פנית אלי ובקשת הסבר לשאלה: מדוע אוסרים את העישון, בחומרה כזאת, בשכ-
בת הנעורים. טענת: רוב המבוגרים מעשנים והם בכל זאת אנשים בריאים, מכובדים,
חשובים ומועילים בחברה. הקיבוץ, טענת, הכיר אפילו בסיגריה כמצרך חיוני, המו-
סף לתקציב הרגיל לחבר המעשן. והמשכת: האם אין ניגוד הגיוני בין הגישה של
חברת המבוגרים, לעישון חברה ובין יחס החמור, המאיים לפעמים בעונשים -
כלפינו הצעירים?

דנו בשיחות רבות של השכבה, על העישון ונדמה לי - כך אמרת - שהתנהגות
חברת המבוגרים היא, היא המכשילה את המאבק נגד העישון.

אחרי פניתך זו, החלטתי לעיין בחומר הספרותי-המקצועי אשר הצלחתי להשיג
והנני מגיש לך בזה את תשובתי.

קצת על הרכבו הכימי של הטבק:

ריחם של עלי הטבק הוא נרקוטק, משכר וטעמם חריף ומר. בין מרכיבי העלים
ישנם מלחי קאלי המסגלים אותם לבעירה.

הניקוטין בעלי הטבק, הוא בלי ספק החלק הפעיל ביותר; הוא נמצא בכמות בל-
תי קבועה בעלי הטבק: המינים הזולים של הטבק, הם העשירים בניקוטין.

הניקוטין נמנה על הרעלים החזקים ביותר - פחות מטיפה יכולה לגרום למותו
של אדם.

אידי הטבק מכילים, נוסף לניקוטין, עוד מספר רעלים מסוכנים. מהם: חומצה
הידרוציאנית, פחמן חמצני, אמוניאק, מימן גפיתתי ועוד.

אינני יכול במסגרת המאמר הזה, לפרט את הטגולות והתכונות של רעלים אלה,
אסתפק בהערכתו של המדען פריץ כהן, אשר כנה את העשן של הטבק כ"תערובת של
גזים מן הגיהנום".

לתולדות העישון:

לאירופה הגיעה הידיעה הראשונה על עישון הטבק, על ידי משלחתו של קולומ-
בוס, ידיעות ברורות על צמח זה, הונאו מן האי האיטי. רופא ספרדי שיבח, בשנת
1571 את הטבק, כצמח רפואי.

במאה ה-16 הביאו ספרדים את העישון לספרד ומתישבים אנגליים מוירג'י-
ניה - לאנגליה. העישון היה, כנראה, הרגל עתיק בין האינדיאנים ואפילו חלק
מפולחנם הדתי.

בחחילה, התפגרו השליטים באירופה, לעישון. עוד בשנת 1848, חל איסור העשון
על עובדי רחוב, ברוב ערי אירופה.

דרך קרנבלים ונשפי הילולים הגיע העישון להמונים. במהרה הכירו הממשלות
בטבק, כמקור הכנסה רציני, הקימו בתי חרושת - והעישון התפשט ללא מעצור.
ברוב המדינות, הוכרז המסחר בטבק כמונופול והמוסדות הפכו למעונינים הישי-
רים בעישון ובהפצתו בין כל שכבות העם. וכך היו הלוחמים בעישון למעטי מספר
של "מתקני אדם ומתקני עולם".

איך משפיע העישון על גוף האדם?

העישון מזיק לבריאות באופן רציני. בעזרת הניקוטין, משתיק הטבק את מער-
כת העצבים המרכזית שבמוח, מעלה את לחץ הדם ומשפיע על הפעולה התקינה של הלב
והעורקים (לכן רבים המעשנים, שהם חוורים). העישון משתיק את פעולת השרירים,
את הרגישות ואת הרצון. הוא מליט את האדם בהזיות וחלומות בהקיץ, העלולים
להפך להרגל רוחני. העישון דוחה רעב וצמאון, לזמן מסוים.

הרבה אנשים רוכשים חיסון נגד רעלי הטבק, לאחר עישון רב. ברם, חיסון זה
נעלם חיש מהר עם הופעת מחלה רצינית כלשהי. לפעמים גורם העישון להרעלת ניקו-
טין - בעזרת הרוק הנבלע, מגיע הניקוטין לדם. סימני ההרעלה הם: מצב רוח רע,
אי יכולת לעסוק בעבודה רוחנית, פחדים, חוסר רצון לתנועה, רגישות העצבים
ואברי הנשימה נחלפים.

בתקופה האחרונה, מצביעים מדענים על העישון, כגורם לטרטן ושחפת - אבל
טרם מצאו הוכחה ברורה לסברה זו.

השפעת העישון על הגיל המתבגר:

העישון מסכן בחריפות ללא השוואה למבוגר, את הצעיר המתבגר. הרי טרם הש-
לים הגוף הצעיר את התפתחותו. לעתים קרובות, מפגרים אברים תיצוניים או פני-
מיים אחר הגידול הכללי של הגוף. כל הגוף של המתבגר נתון בתקופה זו במאמץ
אחד: איזון הרמוני של התפתחות גופנית כללית.

(המשך בעמ. הבא)

זרע הפורענות

השעה הייתה מאוחרת, באותו יום א' בו נערכה שיחת חובג הנוער על הבנים העוז-
בים; משהו לפני שתיים עשרה, כמדומני. דברים רבים נאמרו עד אז, אך דברים רבים
יותר - לא נאמרו.

ברצוני למלא ברשימה זו, מעט מן החסר, כי לכל לא יספיק המצע.
בראש וראשונה אני רוצה לענות ולהתווכח עם תפיסה אחת, שהכרחי לדעתי, לבער
אותה ולשים לה קץ וזו התפיסה על "שוויון הערך". שוויון ערך, בין הבן העוזב
והבן הנשאר. שימו לב להנמקה: "מה יש? בעיני מוצאת חן צורת החיים הזאת ולכן
נשארחי ובעיניו מוצאת חן צורת חיים אחרת ולכן הוא עזב". ניסוח תמים, שופע
• חן וממש טובה לבו כלומר: כולנו ברואים בצלם, כולנו מהלכים תחת השמיים היפים
של בורא העולם וכולנו רוצים להפיק את המכסימום מחיינו הקצרים - ומה הן לכל
ה... כל ההבדלות המשוונות האלו? וכו' וכו' וכו'.....

ואכן יש לומר, שלא מעט ניסבו בקסמה של תפיסה זו, ביניהם (מעניין מאד!)
מחנכים ומחנכים לעתיד; וכמובן, בן או בת שגדל פה וחונך פה ושמעו בבית הספר
שכל העוזב הוא בוגד ולא התרשם במיוחד - וקרא דפי זעקה של הקיבוץ ולא התרשם
במיוחד - וקרא כרכי תהילה על הקיבוץ ולא התרשם במיוחד. ולא תפס, שיש לקיבוץ
איזה ערך מיוחד המעלה גם את אנשיו - באם הם נצמדים לערך זה, או לכל הפחות,
מחפשים ומבקשים אחריו.

לא הבינו אותם חברים, שהקיבוץ הוא - עד עכשיו - הצעד המתקדם ביותר בחפש
האדם, מאז החל האדם לחפש.

לא הבינו, שצורת החיים הזאת, ממלאת תפקיד כזה בארצם שאילמלא היא - לא היה
לארץ זו סכוי של קיום יותר, משיש לניידון כבול מול כיתת יורים.

• הם לא תפסו, שצורת החיים הזאת נאבקה עכשיו, בארצה-ארצם, מאבק של חיים
ומוות.

הם לא תופסים, שעת תפיסה כזאת, הם נמצאים אמנם בתוך המחנה - אבל מצדו
השני של המתרס.

כל מה שנאמר עד עכשיו וגם מה שייאמר בהמשך, לא נאמר למען הגדל רושם ולה-
אדירו ולא לחפאת המליצה, זהו המצב. בתמציתיות, אולי בחריפות העלולה להראות
מוגזמת, לאניני הטעם, ללא הנמקה מבוססת על ניתוח ובדיקה, אבל זה המצב.
זה מוסכם על כולנו, אם כי לא כל אחד הפך את המוסכם הזה לחלק אינטגרלי
מישותו.

איני רוצה להכנס עכשיו לניתוח הסיבות, מדוע הגענו לאבסורד הזה שישנם בני
קיבוץ הרואים את עצמם שווי ערך למי שעזב אותם ואת הקיבוץ כשווה ערך לצורות
חיים אחרות, קצר המצע מלהשתרע.

• מה שברצוני לעשות כאן הוא: להצביע על תוצאותיה האוביקטיביות של תפיסת
"שוויון הערך" הלזה, בין נשארים ועוזבים, ואלו הן:

א. הסרת כל מחסום רעיוני ותנועתי בפני העזיבה והעמדת ההשאוות על שיקולי
נוחיות וכיוצא באלה.

ב. יצירת תנאים להתפתחותה של "עוזביה", שהיא בת בית רצויה, כביכול, המעור-
בת בדמות החול והחג שלנו וקובעת תו של לא יוצלחים על אלה, "נעבאך" שנש-
רו. ויש דוגמאות.

ג. גרימת נזק חינוכי בל ישוער ובלתי ניתן למדידה ולתיקון, בקרב הבנים הצע-
רים יותר, נזק שודאי יחרום בעתיד לגידולה של ה"עוזביה".

ואם כבר מדברים על צעירים יותר, אני רוצה להוסיף משהו: אני מדבר כבעל
(המשך בעמ. הבא)

נסיון
הבני
הו
מלעיד
המשות
ותראו
אל
מצדד
שוויו
משהו
וא
עזיבה
השני.
על
קונקר
מסעיר
&
מה
כך של
אלא:
אכ
פעילי
על
האדמה
קשיש
לפנק
וספסל
לפנות
וברצו
בה
נראו
בעו
"פעם
בריא"
למה
שים צד
עבו
ומתוך
היו
לשעה 3

נסיון וכמי שמכיר את המאטריה ומתבשל בה לא מעט, דעו לכם רבותי ה"משוויים" הבנים הצעירים וואים בחוג הנוער מופת ומדריך לכל מעשיהם! חוג נוער תנועתי, משפיע השפעה ברוכה עליהם ואילו חוג נוער "שוויוני" מלעז לעז, תומך בעבודה שכירה, רודף תקציב אישי ומפקיע בניו מרשות החינוך המשותף - יגרום להרס שלא חזה איש בחזיונותיו הגרועים ביותר! תלכו לאיחוד ותראו. סעו למשמר או לגבעת השלושה, משקים עם 50% עוזבים - אולי אז תשחכנעו. אלה המחלכים כאן בשווי ערך" הם הם זרעי אותה הפורענות. כל מי שאינו מצדד בתפיסה הזאת, אלא מוצא ערך מיוחד לחינוך כאן, לא יהגה יומם ולילה באפ-שרויות הפתוחות למיניהן - למרות הקשיים הקיימים אצל כולם - אלא ינסה לעשות משהו בכיוון קונסטרוקטיבי ולא יטיל ארס. וארשה לעצמי להוסיף: גם חיים בתוך הקיבוץ בהרגשה מעין זו הם, אפשר לומר, עזיבה פנימית. ויש מקרים שהיינו מעדיפים, כקיבוץ, את המקרה הראשון על פני השני. עד כאן לבעיה הזאת. עלו עוד בעיות באותה שיחה, כמו: היחס בתוך המשולש בנים-הורים-משק ובעיות קונקרטיות, שלא כאן המקום לפרטן. ללא ספק, עוד יעלו הדברים ויצופו, כי הם מטעירים את המשק ורדאי עוד נטפל בהם מעל דפי היומן או בפורומים אחרים.

אורי י.

~~~~~  
 &  
 ~~~~~

ה צ ע ד ה

או: שימוש נאה לשעות גיל" מצטברות.

מה נשתנה השנה מכל השנים? שבכל השנים רציני להסתתף בצעדה והצטערתי אחר כך שלא השתתפתי והשנה הזאת - לא חכיתי לקבוצה ולא ליזמה של מוסד כלשהו, אלא: נרשמתי, שלמתי וצעדתי! אכן, כדאי וכדאי לקחת חלק במפעל זה - מפעל ספורטיבי, שבו 13000 איש הם פעילים במקום להיות מסתכלים בספורט של אחרים. עלי להודות - חששתי קצת, לא מעצם ההליכה אלא משינה, או חוסר שינה, על האדמה ומסתובבת משא. והנה הפתעה ראשונה: בבואי למחנה חולדה מצאתי את "שדרת הקשישים" ובה אוהלים עם מטות ומזרונים! ולא זו בלבד, הצבא כנראה, החליט לפנק אותנו לפי כל כללי הדקדוק: מקלחת מסודרת, סוכת אוכל מרווחת עם שלחנות וספסלים, דוד-שדה ובו מים רותחים לתה וקפה, בכל שעות היממה - כן, גם ב-2 לפנות בוקר - הודעות ברמקול כלל וכלל לא בצורת פקודות, אלא בתכלית האדיבות וברצון לעזור ולהנעים. בהגיענו לחולדה פגשנו בקבוצת החיילים והחיילות שחזרו מיומם השני והם נראו עיפים למדי. בערב, באמפיתאטרון הגדול של מחנה החיילים, ברך מפקד הצעדה את "קשישים": "פעם אמרו 'נפש בריאה בגוף בריא', היום נאמר 'היות והנפש בריאה גם הגוף בריא'". למחרת יצאנו ב-4.15 לפנ"ב, בדרך מסומנת בלפידים בכיוון נען והלאה, בכביש-שים צדדיים שקטים, בין גנים בראשית פריחתם ועצי זית עתיקים. עברנו את נצר סירני וחצינו את באר יעקב, שם נתכבדנו בחפוזים וזרי פרחים. ומתוך מחלקת חיילות סירוניות שמעתי קריאה "גבעת-חיים" - בנסח מגרעין "האלה". היה מזג אויר אביבי, מסביב לשעה 7 נעלמו הסודרים לתוך התרמילים וקרוב לשעה 8 הגענו לחניון הראשון ליד נס ציונה, עם כיבוד עשיר בחלב ולחמניות, (המשך בעמ הבא)

(המשך)
 ומרק "ויט
 היות ו
 השחר, כשה
 בטביבה, א
 חיים נפלו
 הגענו
 ביני וביני
 את מחצית
 בערב ל
 הצועדים.
 ע"י הצבא
 היה לי
 מזמירות
 ביעית ומצ
 העליה,
 של הדרך.
 ריות, שקד
 המבט דרום
 למדוד את
 שבת.
 אחרי צ
 יות, אם ל
 לפני ע
 זו הייתה א
 דת" היא ע
 את העל
 יאז את השי
 \$++++
 ביום
 בדעה
 ל
 ל
 ע
 מ

ומרק "ויטה" (לא טעית? אולי "אוסס"? ותפוזים.

היות והייתי לבדי, הלכתי כל פעם עם מישהו אחר: התחלתי עם 2 חברות מאילח השחר, כשהן הלכו קצת מהר מדי (!) מצאתי את איט הנזי מנען אטר הכיר כל אבן בטביבה, אבל בדיוק כשנכנסנו לנס ציונה הייתי לבדי וכל מחיאות הכפיים והפרחים נפלו בחלקי ואז עמדתי וחכיחתי לקבוצה שבאה אחרי בכדי להתחלק ב"כיבודים". הגענו למחנה עיפים, כפי שהתבטאה חברה אחת ששאלה לשלומה: "יש להבדיל ביני ובין רגלי, שלומי אני נהדר". אבל אחרי מנוחה של שעתיים, הלכתי ברצון את מחצית השעה לחולדה.

בערב לא ויתרנו על הבידור: שמואל רוזן וחידון נחמד וכמנחה ללהקות מתוך הצועדים. ב-2 בלילה, כל המחנה כבר היה ער. ארזנו את הציוד הכבד לשם העברתו ע"י הצבא לירושלים ובחרמילים קלים חכינו למכוניות שהסיעו אותנו לאסתאול. היה לי מזל ונקלעתי לאוטו, שבו פרצה סירה כפי שטניס רבות לא שמעתי, החל מזמירות חסידיות, דרך סירים בידיים עד לסירי העליות; בקושי הגענו לעליה הרביעית ומצאנו את עצמנו באסתאול.

העליה, בשעות הבוקר המוקדמות, מאסתאול לרמת רזיאל - הייתה גולח הכותרת של הדרך. זה טניס, ספרוזדור ירוטלים לא פרח כפי שהוא פורח הטנה: רקפות ונוריות, שקדיות עתיקות מלבבות ואפרסקים צעירים בפריחתם. בהגיעך לרכס נפנה המבט דרומה לעבר גוש עציון וצפונה על בפרי הפרוזדור הרבים - כמה נפלא טוב למדוד את הרי יהודה האהובים ברגליים, כפי שזכיתי לעשות זאת פעם, כמעט מדי שבת.

אחרי צובא השגנו את הגדנ"ע והנה חולצות בצבע כחול כהה - מי זה יכול לה-יות, אם לא החברה מגבעת-חיים? נתקבלתי על ידם בתואות. לפני עין-כרם "לילי" - בת אחי. בתוך עין-כרם: "גבעת-חיים"? בהיסוס מה - זו הייתה אסתר יוסף-חי, תלמידת בית הספר החקלאי סם. "איפה רבקה"? "רבקה צוע-דת" היא עונה בגאווה. את העליה האחרונה לירושלים, עליתי עם ידיד מלפני כ-40, אסתר לימדה אותי אז את השיר העברי הראשון "סם בארץ חמדה אבות".

לילי ק.

++++\$\$\$\$++++\$\$\$\$++++\$\$\$\$++++\$\$\$\$++++\$\$\$\$++++\$\$\$\$++++\$\$\$\$++++\$\$\$\$++++

ל מ ו ע ד ו ן - ב ן ה ש נ ת י י ם - ב ר כ ו ר ת ו ן !

ביום ב' 3.4 תמלאנה שנתיים לקיום המועדון במשק. כל המבקרים בו בדעה - שהוא הצדיק את קיומו, בשמשו כמקום מפגש נעים ומנהל לחבריים.

כפי שנהוג ב"ימי-הולדת" מובאות מתנות לבעל השמחה ואכן, גם למועדון אפשר ורצוי להביא מתנות ביום זה, כגון: ספרי תמונות, עציצים יפים ועוד. וגם: עוגות, יין ופרחים.

מ ז ל ט ו ב ו ן

לחנה ויריב
ולמשפחות בן-אהרן וקופלר
להולדת הבן-הנכד

י' 10
בענפ
מכניני x
קיס ב
משטח x
לדונם
בכרם
העץ.
לי הו
האפרס
בננות
למשלו
כעח ה
לאינס
שלחתי:
כימי
100 ד
בטלק
גט קי
בלול:
ההטלה
ישנם
מיומן
הגיעו
כולם
אסנת
בישיב
המזכיר
יד-חנן
החכ
ומק
בחכ